

Barbara Więżik

"Z recepcji rosyjskiej prozy emigracyjnej w Polsce. 1918-1939", Franciszek Sielicki, "Slavica Wratislaviensia" IX, "Acta Universitatis Wratislaviensis" No 330, Warszawa-Wrocław 1976 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 19/4 (62), 162

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) SIELICKI Franciszek: Proza rosyjska początku XX wieku w recepcji polskiej. "Slavia Orientalis" 1976, nr 2 s. 213-223.

Recepcja prozy rosyjskiej początku XX wieku w Polsce oznacza dla autora artykułu zainteresowanie czytelnicze nie tyle pisarzami wybitnymi, ile raczej literaturą trzeciorzędą. Największą popularnością cieszyły się utwory podejmujące problematykę wolnościową, krytykujące rzeczywistość carską. Mniejsze zainteresowanie towarzyszyło utworom realizującym programowo tendencje modernistyczne, chociaż twórczość takich pisarzy, jak Sologub i Remizow, wywarła dość duży wpływ na polską poezję i dramat dwudziestolecia międzywojennego.

BP/62/53

Bb. W.

(II) SIELICKI Franciszek: Z recepcji rosyjskiej prozy emigracyjnej w Polsce 1918-1939. "Slavica Wratislaviensia" IX. Acta Universitatis Wratislaviensis, No 330, Warszawa - Wrocław 1976, s. 65-81.

Autor szkicu rozważa recepcję w Polsce prozy rosyjskich pisarzy emigracyjnych (M. Aldanowa, P. Krasnowa, I. Bunina i innych). Twórczość tych pisarzy cieszyła się w latach dwudziestych i trzydziestych dużą popularnością w Europie; w polskim życiu literackim nie została jednak trwalszych śladów. Przyczyny tego zjawiska tkwią w niewielkiej wartości artystycznej utworów większości tych pisarzy oraz ich ocenie w potocznej świadomości czytelniczej jako przedstawicieli Rosji carskiej. Większe zainteresowanie polskich krytyków i pisarzy towarzyszyło nowej literaturze radzieckiej.

BP/62/54

Bb. W.